

No. 40499

**Israel
and
Greece**

Convention between the State of Israel and the Hellenic Republic for the avoidance of double taxation and for the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Jerusalem, 24 October 1995

Entry into force: *6 March 1998 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Greek and Hebrew*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Israel, 11 August 2004*

**Israël
et
Grèce**

Convention entre l'État d'Israël et la République hellénique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Jérusalem, 24 octobre 1995

Entrée en vigueur : *6 mars 1998 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, grec et hébreu*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Israël, 11 août 2004*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE STATE OF ISRAEL AND THE HELLENIC
REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND FOR
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the State of Israel,
Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the pre-
vention of fiscal evasion with respect to taxes on income*,
And to further develop and facilitate their relationship,
Have agreed as follows:

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting
State irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on
elements of income including taxes on gains from the alienation of movable or immovable
property as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of the Hellenic Republic:

- (i) the income tax on natural persons;
- (ii) the income tax on legal persons;
(hereinafter referred to as "Greek tax").

b) in the case of Israel:

- (i) the income tax;
- (ii) the company tax;
- (iii) the capital gains tax; and
- (iv) the land appreciation tax;
(hereinafter referred to as "Israeli tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which
are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or In place of, the
existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other
of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Hellenic Republic" comprises the territories of the Hellenic Republic and the part of the sea-bed and its subsoil under the Mediterranean Sea over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;
 - b) The term "Israel" means the State of Israel, and when used in a geographic sense comprises the territories of the State of Israel and the part of the seabed and subsoil under the sea over which the State of Israel has sovereign rights in accordance with international law;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Hellenic Republic or Israel, as the context requires;
 - d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in one of the Contracting States;
 - i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of the Hellenic Republic — the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Israel — the Minister of Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. However, a person will not be deemed to be a resident of a contracting state by virtue only of his being liable to tax in that State in respect of income from sources in that state.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national,

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective management cannot be determined, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop;

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources, and

g) an installation or structure used for the exploration of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 6 months;

4. Notwithstanding the provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. a) Notwithstanding any other provision of this Article, a person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to subparagraph (b), be deemed, in relation to those activities, to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

b) The provisions of subparagraph (a) shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any 12 month period. However, for the purposes of this subparagraph:

(i) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;

(ii) two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International transport

1. Income derived from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ship is registered.

2. Subject to the provisions of paragraph 1, income from the operation of a ship or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

2. The term 'dividends' as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

3. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other state.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual consent settle the mode of application of this limitation.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to bonds or debenture, but does not include any income which is treated as a dividend under Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such

permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, video recordings, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and the royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the sale, exchange or other disposition, directly or indirectly of shares or similar rights in a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State, but only if the resident of the first-mentioned State owned either directly or indirectly at any time within the twelve-month period preceding such sale, exchange or other disposition, shares giving the right to 5 per cent or more of the voting power in the company. For the purposes of this paragraph indirect ownership shall be deemed to include, but not be limited to, ownership by a related person.

5. Gains from the alienation of shares or similar rights not dealt in on a stock exchange being shares in a company, 50% or more of the assets of which consist of immovable property situated in a Contracting State, shall be taxable only in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership, trust or estate, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, shall be taxable only in that State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Article 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Professors and students

1. A professor or teacher who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at an educational institution not operated for profit in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State for a period of two years from the date of his arrival therein.

2. Payments which a student or a business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or

fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Elimination of double taxation

I. The double taxation shall be eliminated as follows:

a) In the Hellenic Republic:

Subject to the laws of the Hellenic Republic regarding the allowance as a credit against Greek tax of tax paid in any country other than the Hellenic Republic, Israel tax paid in respect of income derived from Israel shall be allowed as a credit against Greek tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that portion of Greek tax which the income from sources within Israel bears to the entire income subject to Greek tax.

b) In Israel:

Subject to the laws of Israel regarding the allowance as a credit against Israel tax of tax paid in any country other than Israel, Greek tax paid in respect of income derived from the Hellenic Republic shall be allowed as a credit against Israel tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that portion of Israel tax which the income from sources within the Hellenic Republic bears to the entire income subject to Israel tax.

2. Where by reason of special incentive measures designed to promote economic activity in a Contracting State the taxes actually levied on dividends or interest arising in that Contracting State are lower than the tax which would have otherwise been levied in accordance with the domestic legislation of that Contracting State and the provisions of Articles 10 or 11 of this Convention, then, for the purposes of the preceding paragraph, the tax paid in that Contracting State on such dividends or interest shall be deemed to be the amount of tax actually paid on such dividends or interest plus an additional 5% of the gross amount of the dividends or interest. However, in no event shall the credit provided for in this paragraph exceed the maximum rate of tax which could have been imposed in accordance with Articles 10 or 11 of this Convention but for the operation of the special incentive measures.

Article 23. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article I, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of de-

termining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. An enterprise of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

6. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Article 24. Limitation of benefits

The competent authorities of the Contracting States, upon their mutual agreement, may deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in their opinion the receipt of those benefits, under the circumstances, would constitute an abuse of the Convention according to its purposes.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding para-

graphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

1. The Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized hereto, have signed this Convention.

Done at Jerusalem on 24 October 1995 in two original copies, each in the Greek, Hebrew and English languages, the three texts being equally authentic. In the case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Convention, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:

SHIMON PERES

For the Government of The Hellenic Republic:

JOANNIS ANTHOPOULOS

[GREEK TEXT — TEXTE GREC]

Σ Υ Μ Β Α Σ Η
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Η Κυβέρνηση του Κράτους του Ισραήλ και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Επιθυμώντας, να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος

και για την περαιτέρω ανάπτυξη και διευκόλυνση της σχέσεώς τους συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρο 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλομένου Κράτους ανεξάρτητα από τον τρόπο επιβολής.
2. Φόροι εισοδήματος θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα ή σε στοιχεία του εισοδήματος συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, είναι ειδικότερα :
 - (α) στην περίπτωση του Ισράηλ:
 - (αα) ο φόρος εισοδήματος ,
 - (ββ) ο φόρος εταιρειών,
 - (γγ) φόρος από την ωφέλεια κεφαλαίου και
 - (δδ) φόρος υπεραξίας από την ανατίμηση γης,(στο εξής αναφερόμενοι ως "Ισραηλινός Φόρος")
 - (β) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
 - (αα) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων,
 - (ββ) ο φόρος εισοδήματος των νομικών προσώπων,(στο εξής αναφερόμενοι ως "Ελληνικός Φόρος")

Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφισταμένων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από το κείμενο :
 - (α) ο όρος "Ισραήλ" σημαίνει το Κράτος του Ισραήλ και όταν χρησιμοποιείται με γεωγραφική έννοια περιλαμβάνει τα εδάφη του Κράτους του Ισραήλ και μέρος του θαλασσίου βυθού και του υπεδάφους του επί των οποίων το Κράτος του Ισραήλ έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο :
 - (β) ο όρος "Ελληνική Δημοκρατία" περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και μέρος του θαλασσίου βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο :
 - (γ) οι όροι "ένα συμβαλλόμενο κράτος" και "το άλλο συμβαλλόμενο κράτος" σημαίνουν το Ισραήλ ή την Ελληνική Δημοκρατία , όπως το κείμενο απαιτεί :
 - (δ) ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων :
 - (ε) ο όρος "εταιρεία" σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρεία :
 - (στ) οι όροι "επιχείρηση του ενός συμβαλλομένου κράτους" και "επιχείρηση του άλλου συμβαλλομένου κράτους" υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός συμβαλλομένου κράτους και την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου συμβαλλομένου κράτους :
 - (ζ) ο όρος "υπήκοος" σημαίνει :
 - (αα) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ιθαγένεια ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη,
 - (ββ) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία και ένωση προσώπων που αποκτά το νομικό καθεστώς της από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη:
 - (η) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ περιοχών ενός συμβαλλομένου κράτους :

- (θ) ο όρος "αρμόδια αρχή" σημαίνει :
- (αα) στην περίπτωση του Ισραήλ τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
 - (ββ) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
2. Όσο αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα συμβαλλόμενο κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτό το άρθρο θα έχει , εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του κράτους αυτού σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενό της Σύμβασης.

Ά ρ θ ρ ο 4

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ο όρος "κάτοικος του ενός συμβαλλομένου κράτους" σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή έδρας διοίκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητός του ή τόπου σύστασης της εταιρείας ή άλλου παρομοίας φύσεως κριτηρίου. Εντούτοις, ένα πρόσωπο δε θεωρείται ότι είναι κάτοικος ενός συμβαλλομένου κράτους εκ του λόγου και μόνον ότι φορολογείται στο κράτος αυτό όσον αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό το κράτος .
2. Στην περίπτωση κατά την οποία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων κρατών, τότε η νομική κατάστασή του καθορίζεται ως εξής :
- (α) θεωρείται κάτοικος του κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),
 - (β) αν το κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του, δεν μπορεί να καθοριστεί θεωρείται ότι είναι κάτοικος του κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία' αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο κράτη, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα κράτος θεωρείται κάτοικος του κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του'
 - (γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του κράτους, του οποίου είναι υπήκοος'
 - (δ) αν είναι υπήκοος και των δύο κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του. Αν το κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του δεν μπορεί να καθοριστεί οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

Άρθρο 5

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.
2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει κυρίως :
 - (α) έδρα διοίκησης
 - (β) υποκατάστημα
 - (γ) γραφείο
 - (δ) εργοστάσιο
 - (ε) εργαστήριο
 - (στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων και
 - (ζ) μία εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων.
3. Ενα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες.
4. Ανεξάρτητα από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου αυτού, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει :
 - (α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση
 - (β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση
 - (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση
 - (δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων, ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση

- (ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διαφήμιση, παροχή πληροφοριών, τις επιστημονικές έρευνες ή για παρεμφερείες δραστηριότητες που έχουν προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα για την επιχείρηση.
 - (στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.
 - (ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή συνδυασμένων δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους (α) έως (στ) εφόσον η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση που την ασκεί συστηματικά σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη για να συνάπτει συμβάσεις στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος αυτό σε σχέση με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες καίτοι ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.
6. (α) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη αυτού του άρθρου, ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου κράτους και διεξάγει υπεράκτιες δραστηριότητες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος σχετικά με έρευνα ή εκμετάλλευση του θαλασσίου βυθού και του υπεδάφους και των φυσικών πόρων τους που βρίσκονται σε άλλο κράτος θεωρείται, με την επιφύλαξη των διατάξεων της υποπαραγράφου (β) σχετικά με αυτές τις δραστηριότητες, ότι διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης ή καθορισμένου τόπου που βρίσκεται σ' αυτό.
- (β) Οι διατάξεις της υποπαραγράφου (α) δεν εφαρμόζονται όταν οι δραστηριότητες διεξάγονται για μία περίοδο που δεν υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες συνολικά σε μία δωδεκάμηνη περίοδο. Εντούτοις, για τους σκοπούς αυτής της υποπαραγράφου :

(αα) δραστηριότητες που διεξάγονται από μια εταιρεία συνδεδεμένη με μία άλλη εταιρεία θεωρούνται ότι διεξάγονται από την εταιρεία με την οποία είναι συνδεδεμένη αν οι εν λόγω δραστηριότητες είναι ουσιαστικώς όμοιες με εκείνες που διεξάγονται από την τελευταία αναφερομένη εταιρεία

(ββ) δύο εταιρείες θεωρούνται συνδεδεμένες αν η μία ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από την άλλη ή και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο ή πρόσωπα.

7. Μία επιχείρηση δε θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.
8. Το γεγονός ότι εταιρία που είναι κάτοικος σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Α ρ θ ρ ο 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος "ακίνητη περιουσία" καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλομένου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή πάγιες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δε θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση ασκεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Αν η επιχείρηση ασκεί εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους ασκεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ως κέρδη της μόνιμης αυτής εγκατάστασης τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μία ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση κατ' ανεξάρτητο τρόπο.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφ' όσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Εν τούτοις, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δε θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποίησε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.
7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίες εισοδήματος για τις οποίες γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ'άλλα άρθρα της παρούσης Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Ά ρ θ ρ ο 8

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Εισόδημα που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένο το πλοίο.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, εισόδημα από την εκμετάλλευση πλοίου ή αεροπλάνου σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε "POOL" σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο, που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Ά ρ θ ρ ο 9

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Av:

α) επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους,

και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος. Όμως τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους. Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.
2. Ο όρος "μερίσματα", όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές "επικαρπίας" ή δικαιώματα "επικαρπίας", μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας), τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.
3. Αν μία εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος μπορεί να μην επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη σε φόρο επί αδιανεμήτων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανεμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όμως αυτοί οι τόκοι δύνανται να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.
Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.
3. Ο όρος "τόκοι" όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται είτε όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν είτε δεν παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια περιλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων τα οποία συνεπάγονται εισόδημα το οποίο θεωρείται μέρισμα σύμφωνα με το Άρθρο 10. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δε θεωρούνται τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του άρθρου.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σ' αυτό και η απαίτηση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη, της απαίτησης, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο

μνημονεύόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων τρης παρούσας σύμβασης.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιείρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, έχει σ' ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

Άρθρο 12

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα, που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος, αν αυτός ο κάτοικος είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων.
2. Όμως τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν το τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.
3. Ο όρος "δικαιώματα" όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει: πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας (περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, βιντεοταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο λήπτης των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι αυτό το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα βαρύνουν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.
6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες, για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιάς τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 13

ΩΦΕΛΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακινήτου περιουσίας, που καθορίζεται στο άρθρο 6 και ευρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής

περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης και της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.
4. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την πώληση, ανταλλαγή ή άλλη διάθεση, άμεσα ή έμμεσα μετοχών ή παρόμοιων δικαιωμάτων σε μία εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος, αλλά μόνο αν ο κάτοικος του πρώτου αναφερόμενου Κράτους κατείχε είτε άμεσα είτε έμμεσα σε οποιοδήποτε χρόνο μέσα σε δωδεκάμηνη περίοδο που προηγείται αυτής της πώλησης, ανταλλαγής ή άλλης διάθεσης, μετοχές που του δίνουν δικαίωμα 5% ή περισσότερο στο δικαίωμα ψήφου στην εταιρεία. Για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου έμμεση ιδιοκτησία θεωρείται ότι περιλαμβάνει, αλλά όχι περιοριστικά, την ιδιοκτησία από συγγενές πρόσωπο.
5. Ωφέλεια από την εκποίηση μετοχών ή παρομοίων δικαιωμάτων μη διαπραγματευσίμων σε χρηματιστήριο, οι οποίες είναι μετοχές μιας εταιρείας της οποίας, 50% ή περισσότερο των περιουσιακών στοιχείων αποτελείται από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος. Ωφέλεια από την εκποίηση μιας συμμετοχής σε μία προσωπική εταιρεία, ένωση ομοειδών επιχειρήσεων ή κληρονομιά, η περιουσία των οποίων αποτελείται κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.
6. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε άλλης περιουσίας, εκτός αυτής που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3, 4 και 5, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14

ΜΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μία τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.
2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19 και 20, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία αυτή ασκείται με αυτόν τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται απ' αυτήν μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αν:
 - α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν, συνολικά, τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε σχετική δωδεκάμηνη περίοδο και
 - β) η αποζημίωση καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα

κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

Ά ρ θ ρ ο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αμοιβές διοικητικού συμβουλίου και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητα του ως μέλους του διοικητικού συμβουλίου ή οποιουδήποτε παρόμοιου οργάνου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Ά ρ θ ρ ο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από προσωπικές δραστηριότητές του, που ασκούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Στην περίπτωση κατά την οποία εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, με την ιδιότητά του αυτήν, δεν περιέρχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Ά ρ θ ρ ο 18

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρέχονται προς αυτό το Κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογούνται μόνο σ'αυτό το Κράτος.
β) Εν τούτοις, τέτοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:
αα) είναι υπήκοος του Κράτους αυτού, ή
ββ) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.
2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.
β) Εν τούτοις μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος, και υπήκοος, του Κράτους αυτού.
3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή πολιτική υποδιαίρεση, ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

1. Καθηγητής ή δάσκαλος που επισκέπτεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό τη διδασκαλία ή τη διενέργεια έρευνας σε εκπαιδευτικό ίδρυμα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος και ο οποίος ήταν αμέσως πριν από την επίσκεψη αυτή κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσεται της φορολογίας στο πρώτο μνημονεύόμενο Κράτος για μια περίοδο δύο ετών από την ημερομηνία της άφιξης του σε αυτό.
2. Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος σε επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβασή του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονεύόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το

σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δε ρυθμίζονται στα προηγούμενα άρθρα της παρούσης Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται στο εισόδημα με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο λήπτης αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ'αυτό εγκατάστασης ή παρέχει σ'αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ'αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 22

ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Η διπλή φορολογία εξαλείφεται ως ακολούθως:
 - α) Στο Ισραήλ: Σύμφωνα με τους νόμους του Ισραήλ σχετικά με την έκπτωση ως πίστωση έναντι του Ισραηλινού φόρου, του φόρου που έχει καταβληθεί σε οποιαδήποτε άλλη χώρα εκτός του Ισραήλ, ο καταβληθείς στην Ελλάδα φόρος όσον αφορά εισόδημα που προέκυψε στην Ελληνική Δημοκρατία εκπίπτει ως πίστωση έναντι του Ισραηλινού φόρου του πληρωτέου όσον αφορά αυτό το εισόδημα. Εντούτοις η πίστωση δεν υπερβαίνει το μέρος του Ισραηλινού φόρου ο οποίος αναλογεί στο εισόδημα από πηγές εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας προς το συνολικό εισόδημα που υπόκειται στον Ισραηλινό φόρο.

- β) Στην Ελληνική Δημοκρατία: Σύμφωνα με τους νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την έκπτωση ως πίστωση έναντι του ελληνικού φόρου, του φόρου που έχει καταβληθεί σε οποιαδήποτε χώρα εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο καταβληθείς στο Ισραήλ φόρος όσον αφορά εισόδημα που προέκυψε στο Ισραήλ εκπίπτει ως πίστωση έναντι του ελληνικού φόρου του πληρωτέου όσον αφορά αυτό το εισόδημα. Εντούτοις η πίστωση δεν υπερβαίνει το μέρος του ελληνικού φόρου ο οποίος αναλογεί στο εισόδημα από πηγές εντός του Ισραήλ προς το συνολικό εισόδημα που υπόκειται στον ελληνικό φόρο.
2. Στην περίπτωση κατά την οποία, λόγω ειδικών κινήτρων που έχουν σχεδιασθεί για την προώθηση της οικονομικής δραστηριότητας σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος οι φόροι που επιβάλλονται στην πράξη στα μερίσματα ή στους τόκους που προκύπτουν σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος είναι χαμηλότεροι από τον φόρο ο οποίος θα είχε διαφορετικά επιβληθεί σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους και τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11 αυτής της Σύμβασης, τότε για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου, ο καταβληθείς φόρος σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για αυτού του είδους τα μερίσματα ή τους τόκους θεωρείται ότι είναι το ποσό του φόρου που πραγματικά καταβάλλεται για αυτά τα μερίσματα ή τους τόκους πλέον ένα πρόσθετο ποσοστό 5% στο ακαθάριστο ποσό των μερισμάτων ή τόκων. Εντούτοις, σε καμία περίπτωση η παρεχόμενη πίστωση σύμφωνα με αυτή την παράγραφο δεν υπερβαίνει το μεγαλύτερο συντελεστή φόρου ο οποίος θα μπορούσε να είχε επιβληθεί σύμφωνα με τα άρθρα 10 ή 11 αυτής της Σύμβασης αλλά δεν επιβλήθηκε λόγω της υπάρξεως των ειδικών κινήτρων.

Ά ρ θ ρ ο 23

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους με τις ίδιες δραστηριότητες.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 5 του άρθρου 11, και της παραγράφου 6 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τον υπολογισμό των φορολογικών κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτουν με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.
4. Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, της οποίας το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.
5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2 σε φόρους κάθε είδους και μορφής.
6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δε θεωρούνται ότι υποχρεώνουν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω κοινωνικής θέσης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

Ά ρ θ ρ ο 24

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, ύστερα από κοινή συμφωνία, μπορούν να αρνηθούν τα προνόμια αυτής της Σύμβασης σε οποιοδήποτε πρόσωπο, ή σχετικά με οποιαδήποτε συναλλαγή αν κατά την εκτίμησή τους η λήψη αυτών των προνομίων, κάτω από ορισμένες περιστάσεις θα συνιστούσε κατάχρηση της Σύμβασης σύμφωνα με τους σκοπούς της.

Άρθρο 25

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών συνεπάγονται για αυτό την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, το πρόσωπο αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή αν εφαρμόζεται για αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 23, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση του πρέπει να τεθεί υπόψη της αρμόδιας αρχής μέσα σε τρία έτη από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.
2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, εφόσον θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Κάθε συμφωνία που επιτυγχάνεται εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τα χρονικά όρια που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να ανταλλάσσουν απόψεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από την Σύμβαση.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας Επιτροπής αποτελουμένης από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 26

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ'ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.
2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται κατά τρόπο ώστε να επιβάλλουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:
 - α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους...
 - β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους.
 - γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ORDRE PUBLIC).

Άρθρο 27

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών υπαλλήλων τα οποία παρέχονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή σύμφωνα με τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν μεταξύ τους την πλήρωση των απαραίτητων συνταγματικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης.
2. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:
 - α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στη πηγή φόρους, για ποσά εισοδήματος που αποκτώνται από 1ης Ιανουαρίου και εφεξής εντός του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ
 - β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους εισοδήματος, για αυτούς τους φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 29

ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά από περίοδο πέντε ετών από την ημερολογία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης. Στη περίπτωση αυτή, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

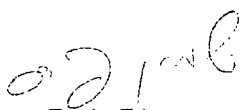
α) όσο αφορά τους παρακρατούμενους στη πηγή φόρους, για ποσά εισοδήματος που αποκτώνται από της 1ης Ιανουαρίου και εφεξής εντός του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους εισοδήματος, για αυτούς τους φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος, το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για αυτό υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Ιερουσαλήμ στις 24 Οκτωβρίου 1995 σε δύο πρωτότυπα αντίτυπα, κάθε ένα στην ελληνική, ισραηλινή και αγγλική γλώσσα, και τα τρία εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση που υπάρχει οποιαδήποτε απόκλιση στην ερμηνεία των διατάξεων αυτής της Σύμβασης θα υπερισχύει το αγγλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση
του Κράτους του Ισραήλ

Σιμόν Πέρες
Υπουργός Εξωτερικών
του Κράτους του Ισραήλ

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Ιωάννης Ανθόπουλος
Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας
της Ελληνικής Δημοκρατίας

סעיף 28
כניסה לתוקף

1. המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו שהדרישות החוקתיות לכניסתה של האמנה לתוקף מולאו.

2. אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך האחרונה מבין ההודעות המאוזכרות בס"ק 1 והוראותיה יחולו:

- (א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על סכומי הכנסה שנצברו ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה תיכנס האמנה לתוקף, או אחריו;
- (ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה, על המסים הנגבים בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה תיכנס האמנה לתוקף, או אחריו.

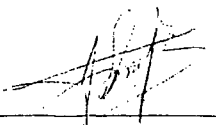
סעיף 29
סיום

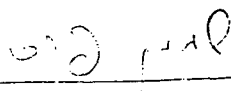
אמנה זו תישאר כתוקף עד שאחת המדינות מתקשרות תביאה לידי סיום. כל מדינה מתקשרת רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בצינוורות הדיפלומטיים, ע"י מסירת הודעה על סיום לפחות שישה חודשים מראש לפני תום כל שנה קלנדרית שאחרי התקופה כתחמש השנים מתאריך כניסתה של האמנה לתוקף. במקרה זה תחול האמנה להיות בת-פועל:

- (א) כזיקה למסים המנוכים במקור, על סכומי הכנסה שנצברו ב-1 בינואר של השנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר יום זה;
- (ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה, לגבי מסים הנגבים בכל שנת המס המתחילה ב-1 בינואר שבסמוך לאחר השנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר יום זה.

ולראיה, החתומים מטה, שהוסמכו לכך כראות, חתמו על אמנה זו.

נעשה ב ירושלים ביום 5 במרץ 1978, שהוא 49 אוקטובר 1977, בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות עברית, יוונית ואנגלית, ולשלושת הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של ברלים כלשהם כפרשנות להוראות האמנה, יכדיע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת הרפובליקה ההלנית

בשם ממשלת מדינת ישראל

2. הרשות המוסמכת, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין היא-עצמה יכולה להגיע לפתרון מספק, חשדול ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, כמגמה למנוע חיוב כמס שלא בהתאם לאמנה זו. כל הסכם שיושג ייושם על אף כל מגבלת זמן הקבועה כדינים הפנימיים של המדינה המתקשרת.
3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירוש האמנה או יישומה. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת מצי כפל במקרים שלגביהם אין הוראות באמנה זו.
4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר ישירות זו עם זו לצורך השגת הסכם כמשמעותו בסעיפים הקטנים הקודמים. כאשר נראה שעל מנת להשיג הסכם מומלץ לקיים חילופי דעות בעל פה, יתבצעו החילופין האמורים באמצעות ועדה המורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של הצדדים המתקשרים.

סעיף 26
חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות רדנים במסגרת שאמנה זו רנה בהם, כמידה שהחיוב כמס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. חילופי הידיעות אינם מוגבלים על ידי האמור בסעיף 1. כל ידיעה שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותה כסודית באופן דומה לידיעה שהושגה לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותה רק לבני אדם או לרשויות (לרבות כתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או כגבייתם של המסים הנדרנים באמנה זו, כאכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהחלטה על ערעור בקשר אליהם. בני אדם או רשויות אלה ישתמשו בידיעות רק למטרות אלה. הם רשאים לגלות את המידע בהליכי כתי משפט פומכיים או בהחלטות משפטיות.
2. אין לפרש הוראות סעיף קטן 1 בשום מקרה כמטילות על מדינה מתקשרת את ההתחייבות:
 - (א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחדת;
 - (ב) לספק ידיעות אשר אין לקלן לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של זמינה באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;
 - (ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או העשוי לגלות תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים יהיה כסתירה לתקנת הציבור.

סעיף 27
נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים

שים דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים לפי הכללים המקובלים כמשפט הבינלאומי או לפי הוראות שכהסבמים מיוחדים.

כפועל על הדיבידנדים או הריבית בתוספת 5 אחוזים נוספים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים או הריבית. ואולם בשום מקרה לא יעלה הזיכוי לפי הוראות סעיף זה על השיעור המירבי של המס שניתן היה להטיל בהתאם לסעיפים 10 או 11 לאמנה זו אילולא אמצעי התמריץ המיוחדים.

סעיף 23 אי-הפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שאזרחי אותה מדינה אחרת כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם כאותן נכיות. על אף הוראות סעיף 1, הוראה זו תחול גם על אנשים שאינם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

2. המס על מיסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אדרת העוסקים באותן פעילויות.

3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9, ס"ק 11(5), או ס"ק 12(6), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החייבים במס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה הנזכרת ראשונה.

4. מיזם של מדינה מתקשרת שהבעלות או השליטה המלאה או החלקית על הוננו נחונה במישרין או כעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא ידיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

5. על אף הוראות סעיף 2, הוראות סעיף זה יחולו על מסים מכל צורה ותיאור.

6. הוראות סעיף זה לא יתפרשו כמחייבות מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות או הפחתות לעניין מס, שהיא מעניקה לתושביה-שלה מסיבות של מעמד אזרחי או חיבות משפחה.

סעיף 24 הגבלת הטבות

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות, בהסכמה הדדית, רשאיות לשלול את ההטבות לפי אמנה זו מכל אדם, או ביחס לכל עסקה, אם לדעתן קבלת ההטבות הללו, לאור הנסיבות, תהווה ניצול לרעה של אמנה זו לאור מטרתיה.

סעיף 25 נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להעלות את עניינו לפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה כא בגדר ס"ק 1 לסעיף 23, למדינה המתקשרת שהוא אזרח. יש להעלות את העניין בתוך שלוש שנים מן הודעה הראשונה על הפעולה הגורמת לחיוב במס שלא בהתאם להוראות האמנה.

סעיף 20
פרופסורים וסטודנטים

1. פרופסור או מורה המבקר במדינה מתקשרת למטרות מחקר מדעי או הוראה במוסד חינוכי שאינו פועל למטרות רווח באותה מדינה מתקשרת ואשר היה מיד לפני הביקור תושב המדינה המתקשרת האחרת, יהיה פטור ממס במדינה הנזכרת ראשונה לתקופה של שנתיים מתאריך הגיעו אליה.

2. סטודנט או חניף כעסקים שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, ובהווה הוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות לימודים או הכשרה, תשלומים שהוא מקבל לצרכי קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יוטל עליהם מס באותה מדינה, וכלבד שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמתוץ לאותה מדינה.

סעיף 21
הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, לא משנה היכן מקורם, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה שאינה הכנסה ממקרקעין לפי הגדרתם בסעיף 6 (2), אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, או מכצע באותה מדינה שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הנמצא בה, והדבות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה. קשורות קשר ממשי לאיתו בסיס קבוע או מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי העניין.

סעיף 22
מניעת מסי כפל

1. מסי כפל יימנעו כדלקמן:

(א) ברפובליקה ההלנית:

בכפוף לדיני המס של הרפובליקה ההלנית ביחס לזיכוי מס ששולם בכל מדינה שאיננה הרפובליקה ההלנית כנגד המס היווני, מס ישראלי המשולם על הכנסה שמקורה בישראל יינתן כזיכוי כנגד מס יווני שיש לשלם על אותה הכנסה. אולם הזיכוי האמור לא יעלה על אותו חלק של המס היווני, כיחס שבין ההכנסה ממקורות בישראל לכלל ההכנסה החייבת במס ביוון.

(ב) בישראל:

בכפוף לדיני ישראל בדבר זיכוי מס המשתלם בארץ שמחוץ לישראל כנגד מס ישראלי, מס יווני ששולם עבור הכנסה שהופקה ברפובליקה ההלנית יינתן כזיכוי כנגד מס ישראלי המשתלם על אותה הכנסה; ואולם, הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מהמס הישראלי, כיחס שבין ההכנסה האמורה שהופקה ברפובליקה ההלנית לכלל ההכנסה החייבת במס בישראל.

2. מקום שבגלל אמצעי תמריץ מיוחדים שנועדו לקדם פעילות כלכלית במדינה מתקשרת, המסים המוטלים כפועל על דיכודנדים או ריבית שמקורם כאותה מדינה מתקשרת נמוכים מהמס שהיה מוטל אחרת בהתאם לחקיקה הפנימית של אותה מדינה מתקשרת, ובהתאם להוראות סעיפים 10 או 11 של אמנה זו, כי אז, למטרות הס"ק הקודם, המס המשולם באותה מדינה מתקשרת על הדיכודנדים או הריבית האמורים ייראה כסכום המס המשולם

סעיף 16
שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים או כל גוף דומה אחר של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 17
אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 14 ו-15, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הדרן או הספורטאי.

סעיף 18
קיצבאות

בכפוף להוראות סעיף 19(2), קיצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת תמורת עבודה בעבר, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה.

סעיף 19
שירות ממשלתי

1. (א) גמול, למעט קיצבה, ששילמה מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, ניתן לחייבו במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן לחייב במס גמול כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:

- (1) אזרח של אותה מדינה; או
- (2) לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2. (א) כל קיצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה או מתוך קרנות שנוצרו על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן יהיה לחייב במס קצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הודאות סעיפים 15, 16, ו-18 יחולו על גמול וקיצבה ביחס לשירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

4. רוחים שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממכירה, החלפה או סילוק בדרך אחרת, ישירה או עקיפה, של מניות או זכויות דומות בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב כמס במדינה המתקשרת האחרת, אבל רק אם תושב המדינה שהוזכרה ראשונה היה הבעלים, ישירות או בעקיפין, במועד כשהו בתוך תקופת שנים עשר החודשים שקדמה למכירה, להחלפה או לסילוק בדרך אחרת, של מניות המעניקות זכות ל-5 אחוז או יותר מכוח ההצבעה בחברה. למטרות ס"ק זה, יראו בעלות עקיפה ככוללת בעלות של אדם קשור, אך לא מוגבלת לה.

5. רוחים מהעברת מניות או זכויות דומות שאינן נסחרות בבורסה והן מניות בחברה ש-50 אחוז או יותר מנכסיה הם מקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם כמס רק באותה מדינה. רוחים מהעברת זכות בשותפות. נאמנות או עיזבון, שעיקר נכסיהם הם מקרקעין הנמצאים במדינה מקשרת, יהיו חייבים כמס רק באותה מדינה.

6. רוחים מהעברת כל נכס, זולת אלה המוזכרים כסעיפים קטנים 1, 2, 3, 4 ו-5, ניתן לחייבם כמס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושב בה.

סעיף 14

שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה כמס רק באותה מדינה, אלא אם עומד לרשותו באופן סדיר כסיס קבוע במדינה המתקשרת האחרת, לצורך ביצוע פעילויותיו. אם יש לו כסיס קבוע כאמור, ניתן לחייב את ההכנסה כמס במדינה האחרת, אולם רק את החלק ממנה שניתן לייחסו לאותו כסיס קבוע.

2. המונח "שירותים אישיים" כולל, במיוחד, פעילויות עצמאיות בשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך וההוראה, וכן פעילויות עצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 15

שירותים אישיים של עובד

1. ככפוף להוראות סעיפים 16, 18, 19 ו-20, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייבם כמס רק באותה מדינה, אלא אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. כוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב כמס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו כמס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בכל שנה קלנדרית הנוגעת לדבר; וכן

(ב) הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן

(ג) הנושא בנטל תשלום הגמול אינו מוסד קבע או כסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה כספינה או ככלי טיס המופעלים בתעבורה בין כינלאימית, ניתן לחייבו במדינה המתקשרת שבה הרווחים מהפעלת הספינה או כלי הטיס חייבים כמס לפי הוראות סעיף 8 לאמנה זו.

3. המונח "תמלוגים" כסעיף זה פירושו תשלומים מסוג כלשהו המתקבלים כתמורה כעד שימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית (לרבות סרטי קולנוע, קלטות וידאו, וסרטים או קלטות לשידור ברדיו או בטלוויזיה), כל פטנט, סימן מסחר, מדרגם או רוגמה, תוכנית, גוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש או הזכות לשימוש, בציווד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או כעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.

4. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל התמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שכזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים בצורה ממשית כעסקים המנוהלים באמצעות אותו מוסד קבע או אותו בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכולל לפי העניין.

5. יראו תמלוגים כנובעים במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם התמלוגים - בין אם הוא תושב אחת המדינות המתקשרות ובין אם לאו - מוסד קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליהם נוצרה ההחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים כנטל התמלוגים, ידאו את התמלוגים כנובעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם ובין בעל הזכות שבושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים; כיחס לשימוש, לזכות או ליריעות שבעדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שבושר היו מסכימים עליו אילו לא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העורף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13 רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת האחרת.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מטלטלין הקשורים לבסיס קבוע, העומדים לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לבדו או עם כל המיזם) או אותו בסיס קבוע, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

3. רווחים מהעברת ספינות או כלי טיס המופעלים כתעבורה בינלאומית או רווחים מהעברת מטלטלין השייכים להפעלתם של אותם ספינות או כלי טיס, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה ניתן לחייב במס בהתאם את רווחי הספינות או כלי הטיס האמורים בהתאם להוראות סעיף 8 לאמנה זו.

סעיף 11
ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כזו במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום כרוטו של הריבית.
- הרשויות המוסמכות של הצדדים המתקשרים יקבעו בהסכמה הדדית את אופן יישום המגבלה הזו.
3. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהיו מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף כרווחי החייב ובין אם לאו, ובמיוחד הכנסה מבוטחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בשטרי חוב או באיגרות חוב אלה, אך לא כוללים כל הכנסה הנחשבת לדיבידנד לפי סעיף 10. קנסות כשל איחור בחשלוש לא ייראו כריבית למטרות סעיף זה.
4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל הריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית כאמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע שירותים אישיים של עצמאי באותה מדינה אחרת מבסיס קבוע הממוקם באותה מדינה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה בצורה מעשית באותו מוסד קבע או כסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.
5. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, ביחס אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחורונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה כשאר הוראותיה של אמנה זו.
6. ידאו ריבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות אשר בקשר אליהן נוצרה ההתחייבות כשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל הריבית, יראו את הריבית כנובעת במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

סעיף 12
תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים באלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה. ואולם, אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום כרוטו של התמלוגים. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יקבעו בהסכמה הדדית את אופן יישום המגבלה הזו.

סעיף 8
הובלה בינלאומית

1. רוחים מהפעלת ספינה בהובלה בינלאומית, ניתן יהיה לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה רשומה הספינה.
2. בכפוף להוראות ס"ק 1, רוחים מהפעלת ספינה או כלי טיס בהובלה בינלאומית, ניתן יהיה לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.
3. הוראות ס"ק 1 ו-2 יחולו גם על דווחים הנובעים מהשתתפות בריכוז, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9
מיזמים משולבים

מקום -

- (א) שמיום של מדינה מתקשרת משתתף, כמישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהונרו, או
 - (ב) שאותם בני אדם משתתפים, כמישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהונס,
- ובכל אחד משני המקרים נקבעו או הוטלו ביחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחר המיזמים וכשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס כהתאם.

סעיף 10
דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב מדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת. ואולם ניתן לחייב במס את הדיבידנדים גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת את הדיבידנדים, ובהתאם לחוקי אותה מדינה. סעיף קטן זה לא ישפיע על אופן חיוב החברה במס לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.
2. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תכיעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בחברה הכפופות לאותו דין לעניין מסים כהכנסה ממניות לפי חוקי המס של המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה.
3. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה אחרת זו מס על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה אלא ככל שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או ככל שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה בצורה מעשית למוכר קבע או לכסיס קבוע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, ואפילו הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 6
הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. למונח "מקרקעין" תהא המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים; בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הרן במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; ספינות, סירות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.
3. הוראות ס"ק 1 יחולו גם על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.
4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לכיצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

סעיף 7
רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס דק אותה מדינה, זולת אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת כאמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב במדינה האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם דק אותה חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.
2. ככפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת כאמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את רווחי העסקים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לו מוסד קבע.
3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של כל ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות מנהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.
4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על כסיס של ייחוס כלל הרווחים של המיזם לחלקיו השונים, האמור בס"ק 2 לא ימנע מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם יש לאמץ שיטת ייחוס כזאת שהביא לתוצאות התואמות את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.
5. לא ייחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשכיל המיזם.
6. לעניין הסעיפים הקודמים, ייחוס הרווחים למוסד קבע ייקבע כהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.
7. מקום שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

- (ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסוף ידיעות, עבור המיזם;
- (ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות פרסום, לאספקת מידע, למחקר מדעי או לפעילויות דומות שטיבן הכנה או עזר, עבור המיזם;
- (ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ביצוע פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר, למען המיזם;
- (ז) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאוזכרות בתת-ס"ק (א) עד (ו), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנוכעת מצידוף זה טיבה הכנה או עזר.
5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שס"ק 7 חל עליו - פועל כשם מיזם, ויש לו במדינה מתקשרת סמכות לחתום על חוזים כשם המיזם והוא משתמש כה כקביעות, יראו את המיזם כאילו יש לו מוסד קבע כאותה מדינה ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם נוטל על עצמו מטעם המיזם, אלא אם פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה המאוזכרות בס"ק 4, אשר אילו בוצעו ממקום עסקים קבוע, לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע למוסד קבע לפי הוראות ס"ק זה.
6. (א) על אף כל הוראה אחרת של סעיף זה, אדם שהוא תושב של מדינה מתקשרת ומבצע פעילויות כים במדינה המתקשרת האחרת בקשר לחקר או לניצול של קרקע הים ותת-הקרקע ומשאביהם הטבעיים הנמצאים במדינה האחרת, יראוהו, בכפוף לתת-ס"ק (ב), כהקשר לפעילויות אלה, כמנהל עסקים עם המדינה האחרת באמצעות מוסד קבע או כסיס קבוע הנמצא כה.
- (ב) הוראות תת-ס"ק (א) לא יחולו מקום שהפעילויות נמשכות לתקופה מצטברת שאינה עולה על 30 ימים ככל שנה קלנדרית. ואולם, למטרות תת-ס"ק זה:
1. פעילויות המבוצעות ע"י מיזם הקשור למיזם אחר ייחשבו כאילו בוצעו ע"י המיזם שהוא קשור אליו אם הפעילויות שבהן מרוכז זהות במהותן לאלה המבוצעות ע"י המיזם שהוזכר אחרון;
 2. שני מיזמים ייראו כקשורים אם אחד מהם נשלט ישירות או בעקיפין ע"י האחר, או ששניהם נשלטים ישירות או בעקיפין ע"י אדם שלישי או אנשים שלישיים.
7. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתוור, עמיל כללי או כל סוכן בעל מעמד עצמאי, ובלבד שבני אדם פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.
8. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת בחברה או נשלטת ע"י חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או מנהלת עסקים כאותה מדינה אחרת (בין אם באמצעות מוסד קבע או כדרך אחרת), לא יהיה בה כשלעצמה כדי להקנות לחברה אחת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

2. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:
- (א) יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה קרובים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");
- (ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, ידאוהו כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם עומד לרשותו בית קבע בשתי המדינות, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;
- (ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרח;
- (ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אינו אזרח אף לא של אחת מהן, יישכו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה כהסכמה הדדית.
3. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ידאוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו. אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מקום הניהול הממשי שלו, יישכו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

סעיף 5

מוסד קבע

1. באמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.
2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:
- (א) מקום הנהלה;
- (ב) סניף;
- (ג) משרד;
- (ד) בית חרושת;
- (ה) בית מלאכה;
- (ו) מכרה, באר נפט או באר גאז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת משאבים טבעיים; וכן
- (ז) מתקן או מבנה המשמשים לחקר משאבים טבעיים.
3. אתר בנייה או פרוייקט בינוי או התקנה, מהווים מוסד קבע רק אם הם נמשכים יותר משישה חודשים;
4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:
- (א) שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;
- (ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;
- (ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם בידי מיזם אחר;

סעיף 3
הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם מתבקש אחרת מן ההקשר:

(א) המונח "הרפובליקה ההלנית" מקיף את שטחי הרפובליקה ההלנית ואת התלק מקרקעית הים ומתת-הקרקע שתחת לים התיכון אשר עליו יש לרפובליקה ההלנית זכויות ריבוניות בהתאם למשפט הכינלאומי;

(ב) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובמשמעותו הגיאוגרפית, כולל את שטחי מדינת ישראל וכן אותה חלק מקרקעית הים ומתת-הקרקע שמתחת לים, שעליהם יש למדינת ישראל זכויות ריבוניות בהתאם למשפט הכינלאומי;

(ג) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"מדינה מתקשרת אחרת" פירושה הרפובליקה ההלנית או ישראל, לפי העניין;

(ד) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל חבר כני אדם אחר;

(ה) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

(ו) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושה, בהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

(ז) המונח "אזרח" פירושו:

1. כל יחיד שהוא בעל אזרחות של מדינה מתקשרת;
2. כל אדם משפטי, שותפות או איגוד שנוצרו, התארגנו או התאגדו בהתאם לחוקים תקפים של מדינה מתקשרת;

(ח) המונח "תובלה בינלאומית" פירושו כל הובלה כספינה או בכלי טיס, למעט מקום שהספינה או כלי הטיס מופעלים אך ורק בין מקומות שבתוך מדינה מתקשרת.

(ט) המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

- (1) ברפובליקה ההלנית - שר האוצר או נציגו המוסמך.
- (2) בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך;

2. ביחס ליישום אמנה זו ע"י מדינה מתקשרת, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת, בנוגע למסים שאמנה זו חלה עליהם, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר.

סעיף 4
תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס מכוח מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, מקום ההתאגדות שלו או כל מבחן אחר כיוצא כאלה. אולם לא ייחשב אדם כתושב מדינה מתקשרת רק מכוח היותו נתון למס באותה מדינה ביחס להכנסה ממקורות באותה מדינה.

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה ההלנית,
ברצותן לכרות אמנה למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה,
ולהוסיף לפתח את יחסיהן ולהקל עליהן,
הסכימו לאמור:

סעיף 1
תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתי המדינות המתקשרות.

סעיף 2
המסים הנדרנים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה המוטלים מטעם מדינה מתקשרת, ללא התחשבות באופן הטלתם.

2. כמסים על הכנסה ייחשבו מסים המוטלים על סך כל ההכנסה או על חלקים ממנה, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם במיוחד:

(א) במקרה של הרפובליקה ההלנית:

1. מס הכנסה על יחידים;

2. מס הכנסה על ישויות משפטיות;

(שייקראו להלן ("מס יורני").

(ב) במקרה של ישראל:

1. מס הכנסה;

2. מס חברות;

3. מס רווחי הון; וכן

4. מס שבח מקרקעין;

(שייקראו להלן "מס ישראלי").

4. כן תחול האמנה על כל מס זהה או דומה בעיקרו שיוטל לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בנוסף למסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יוריעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שנעשה בדיני המסים שלהן.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה

בין

מדינת ישראל

לכין

הרפובליקה ההלנית

בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République hellénique et le Gouvernement de l'État d'Israël,
Désireux de conclure une convention visant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Ainsi que de développer et faciliter encore leurs relations mutuelles,

Conviennent comme suit :

Article premier - Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2 - Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments de revenu, y compris les plus values réalisées à la cession de biens meubles et immeubles, ainsi que les impôts sur les plus values du capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Dans le cas de la République hellénique :

i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques;

ii) L'impôt sur le revenu des personnes morales;

(ci après dénommés " impôt grec ");

b) Dans le cas de l'État d'Israël :

i) L'impôt sur le revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés;

iii) L'impôt sur les plus values du capital;

iv) L'impôt sur les plus values foncières;

(ci après dénommés " impôt israélien ").

4. La Convention s'applique aussi à tout impôt de nature identique ou analogue qui serait établi après la date de signature de la présente Convention et qui s'ajouterait ou se substituerait aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes qui sont apportées à leur législation fiscale respective.

Article 3 - Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente, les termes et expressions ci après s'entendent comme suit :

a) " République hellénique " : les territoires de la République hellénique et la partie du fond de la mer Méditerranée et de son sous sol sur lesquels la République hellénique a des droits souverains en conformité avec le droit international;

b) " Israël " : l'État d'Israël et, au sens géographique, les territoires de l'État d'Israël et la partie des fonds marins et de leur sous sol sur lesquels l'État d'Israël a des droits souverains en conformité avec le droit international;

c) " un État contractant ", " l'un des États contractants " et " l'autre État contractant " : la République hellénique ou l'État d'Israël selon le contexte;

d) " personne " : une personne physique, une société ou tout autre groupement de personnes;

e) " société " : toute personne morale ou entité assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

f) " entreprise d'un État contractant " et " entreprise de l'autre État contractant ", respectivement : une entreprise exploitée par une personne qui est un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par une personne qui est un résident de l'autre État contractant;

g) " national " :

i) Toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii) Toute personne morale ou association constituée ou organisée selon la législation d'un État contractant;

h) " trafic international " : toute opération de transport réalisée par un navire ou un aéronef, sauf si le navire ou l'aéronef est exploité exclusivement entre des points situés dans le même État contractant;

i) " autorité compétente " :

i) Dans le cas de la République hellénique - le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

(ii) Dans le cas d'Israël - le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la présente Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui confère le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention.

Article 4 - Domicile fiscal

1. Au sens de la présente Convention, l'expression " résident d'un État contractant " s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État contractant, est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de l'emplacement de son siège de direction effective ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, nul ne peut être

considéré comme un résident d'un État contractant au seul motif d'y être redevable de l'impôt sur des revenus provenant de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée comme suit :

a) La personne est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où la personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, elle est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si la personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle ni dans l'un ni dans l'autre, elle est considérée comme un résident de l'État contractant dont elle est un national;

d) Si la personne est un national des deux États ou n'est un national ni de l'un ni de l'autre, les autorités compétentes des deux États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où est situé son siège de direction effective. En cas de doute, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

Article 5 - Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression " établissement stable " s'entend d'une installation fixe d'affaires, y compris un établissement de production, par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de ses activités.

2. L'expression " établissement stable " comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre site d'extraction de ressources naturelles;

g) Une installation ou une structure servant à la prospection de ressources naturelles

3. L'expression " établissement stable " comprend aussi un chantier de travaux, de construction ou d'installation d'une durée supérieure à 6 mois.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes précédents, ne constituent pas un " établissement stable " :

a) Les installations employées aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Les stocks de biens et de marchandises appartenant à l'entreprise, qui sont tenus aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison;

c) Les stocks de biens et de marchandises appartenant à l'entreprise, qui sont tenus aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) L'installation fixe dont la seule finalité est d'acquérir des biens ou des marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise;

e) L'installation fixe dont la seule finalité est de permettre à l'entreprise d'exercer toute autre activité d'information, de publicité ou de recherche scientifique, ou des activités similaires de caractère préparatoire ou auxiliaire.

f) L'installation fixe dont la seule finalité est de permettre à l'entreprise d'exercer toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

g) L'installation fixe dont la seule finalité est d'exercer simultanément plusieurs des activités visées aux alinéas a) à f), sous réserve que l'activité globale qui en résulte ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7 - agit dans un État contractant au nom d'une entreprise de l'autre État contractant et dispose d'un pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de cette entreprise, celle-ci est réputée posséder un établissement stable dans le premier État pour toutes les activités que cette personne exerce au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. a) Nonobstant toute autre disposition du présent article, toute personne qui, étant un résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant des activités en mer en rapport avec la prospection ou l'exploitation des fonds marins, de leur sous-sol et de leurs ressources naturelles situés dans cet autre État, est réputé, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), exercer de ce fait des activités industrielles ou commerciales dans cet autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y est situé.

b) Les dispositions de l'alinéa a) ne s'appliquent pas lorsque les activités sont exercées pendant une ou des périodes n'excédant pas 30 jours au total dans la même période de 12 mois. Toutefois, aux fins du présent alinéa :

i) Les activités exercées par une entreprise qui est associée à une autre entreprise sont réputées être exercées par cette autre entreprise si elles sont sensiblement identiques aux activités de cette dernière;

ii) Deux entreprises sont réputées associées si l'une dépend directement ou indirectement de l'autre ou que toutes deux sont contrôlées directement ou indirectement par un ou plusieurs tiers.

7. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle exerce une activité dans cet État par l'intermédiaire d'un courtier,

d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une ou l'autre de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6 - Revenus de biens immeubles

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immeubles (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables exclusivement dans cet autre État.

2. L'expression " bien immeuble " s'entend au sens que lui donne le droit de l'État contractant où ce bien est situé. Elle comprend en tous cas les biens accessoires à des biens immeubles, le cheptel et le matériel servant aux exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immeubles et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements miniers, de sources et d'autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immeubles.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus tirés de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ou de toute autre forme d'exploitation de biens immeubles.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immeubles d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immeubles servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7 - Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Nul bénéfice ne peut être imputé à un établissement stable au seul motif que cet établissement a acheté des biens ou marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu qui sont traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article s'entendent sous réserve des dispositions de ces autres articles.

Article 8 - Transports internationaux

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation d'un navire ou d'un bateau en trafic international sont imposables exclusivement dans l'État contractant où ce navire ou bateau est immatriculé.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1, les bénéfices qu'une entreprise tire de l'exploitation en trafic international d'un navire, d'un bateau ou d'un aéronef sont imposables exclusivement dans l'État contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9 - Entreprises associées

Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont liées, dans leurs relations commerciales ou financières, par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles dont conviendraient des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10 - Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, selon les lois de cet État. Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

2. Au sens du présent article, le terme " dividendes " s'entend des revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateurs ou autres droits, à l'exception des créances, des revenus de parts bénéficiaires et d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal que les revenus d'actions par les lois de l'État dont la société distributrice est un résident.

3. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant reçoit des bénéfices ou des revenus provenant de l'autre État contractant, cet autre État contractant ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes versés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État contractant ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11 - Intérêts

1. Les intérêts produits dans un État contractant dont le bénéficiaire effectif est résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon les lois de cet État, mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

Les autorités compétentes des États contractants arrêtent d'un commun accord les modalités d'application de cette limite.

3. Au sens du présent article, le terme " intérêts " s'entend des revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment des revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris des primes et des lots attachés à ces titres, mais à l'exclusion des revenus admis comme dividendes aux termes de l'article 10. Les pénalités de retard ne sont pas considérées comme des intérêts aux fins du présent article.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14 selon le cas.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec un tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, eu égard aux autres dispositions de la présente Convention.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident de l'un des États contractants, a dans l'un des États contractants une base fixe ou un établissement stable auxquels se rattache effectivement la créance qui motive les intérêts, et que ladite base fixe ou ledit établissement stable supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont réputés provenir de l'État contractant où la base fixe ou l'établissement stable sont situés.

Article 12 - Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon les lois de cet État, mais si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigible ne peut excéder 10 % du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des États contractants arrêtent d'un commun accord les modalités d'application de cette limite.

3. Au sens du présent article, le terme " redevances " s'entend des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques, les enregistrements vidéo et les films ou bandes servant à des émissions de radiophonie ou à de télévision) ou d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou pour l'emploi de matériels à usage industriel, commercial ou scientifique, ou pour des informations concernant une expérience acquise dans un domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14 selon le cas.

5. Les redevances sont réputées provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur de ces redevances, qu'il soit ou non un résident de l'un des États contractants, a dans l'un des États contractants une base fixe ou un établissement stable auquel se rattache effectivement la prestation qui motive les redevances, et que ladite

base fixe ou ledit établissement stable supporte la charge de ces redevances, celles ci sont réputées provenir de l'État contractant où la base fixe ou l'établissement stable sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances, ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède pour quelque motif que ce soit celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13 - Plus values

1. Les plus values qu'un résident d'un État contractant réalise à la cession de biens immeubles visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les plus values résultant de la cession de biens meubles qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ou de biens meubles qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les plus values résultant de la cession de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les plus values réalisées à la cession de navires, de bateaux ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens meubles affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux ou aéronefs sont exclusivement imposables dans l'État contractant où les revenus provenant desdits navires, bateaux ou aéronefs sont imposables en application des dispositions de l'article 8 de la présente Convention.

4. Les plus values qu'un résident de l'un des États tire de la cession, de l'échange ou de l'aliénation, directement ou indirectement, d'actions ou de droits analogues dans une société résidente de l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État uniquement si le résident du premier État possédait directement ou indirectement, à tout moment pendant les 12 mois qui ont précédé la cession, l'échange ou l'aliénation en question, d'une participation lui conférant au moins 5 % des voix dans la société. Aux fins du présent paragraphe, les parts détenues par un parent ou allié sont réputées détenues indirectement.

5. Les plus values provenant de la cession d'actions ou de droits analogues, non cotés en bourse, dans une société dont l'actif est constitué au moins à 50 % par des biens immeubles situés dans l'un des États contractants sont imposables exclusivement dans cet État. Les plus values provenant de la cession d'un intérêt dans une société de personnes, une fiducie ou un patrimoine successoral dont les actifs consistent principalement en biens immeubles situés dans l'autre État contractant sont imposables exclusivement dans cet autre État.

6. Les plus values provenant de la cession de tout bien autre que ceux dont il est question aux paragraphes 1, 2, 3, 4 et 5 sont imposables exclusivement dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14 - Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'exercice d'une profession indépendante ou d'autres activités de caractère indépendant sont imposables exclusivement dans cet État, à moins qu'il ne dispose dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il a une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État contractant, mais seulement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression " profession indépendante " s'entend notamment de l'exercice d'activités d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que de la pratique libérale des médecins, chirurgiens, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et experts comptables.

Article 15 - Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi sont imposables exclusivement dans cet État contractant, à moins que l'activité ne soit exercée dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi exercé dans l'autre État contractant sont exclusivement imposables dans le premier État si les trois conditions ci après sont remplies :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État contractant pendant une ou plusieurs périodes d'une durée totale n'excédant pas 183 jours au cours de la période de 12 mois considérée;

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État contractant;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou par une base fixe que l'employeur a dans l'autre État contractant.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire, d'un bateau ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables exclusivement dans l'État contractant où les revenus provenant desdits navires, bateaux ou aéronefs sont imposables en application des dispositions de l'article 8 de la présente Convention.

Article 16 - Tantièmes d'administrateurs

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit à titre de membre du conseil d'administration ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17 - Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont versés non à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18 - Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur sont imposables exclusivement dans cet État.

Article 19 - Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces rémunérations sont imposables exclusivement dans l'autre État contractant si les services en question sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet autre État qui :

i) Est un national de cet État; ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet État à la seule fin de rendre les services;

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces pensions sont imposables exclusivement dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident et un national de cet autre État.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'activités professionnelles, industrielles ou commerciales exercées par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

Article 20 - Professeurs et étudiants

1. Le professeur ou l'enseignant qui se rend dans un État contractant à seule fin d'enseigner ou de faire des recherches dans un établissement d'enseignement fonctionnant sans but lucratif dans cet État contractant et qui était, immédiatement avant de rendre dans ledit

État, un résident de l'autre État contractant, est exonéré d'impôt dans le premier de ces États contractants pendant une période de deux ans à compter de son arrivée dans le premier État.

2. Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est ou était, immédiatement avant son arrivée dans l'un des États contractants, un résident de l'autre État contractant et qui se trouve dans le premier de ces États à seule fin de poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition que les sommes proviennent de sources extérieures à cet État.

Article 21 - Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, dont il n'est pas question aux articles précédents de la présente Convention sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immeubles, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement fixe qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14 selon le cas.

Article 22 - Élimination de la double imposition

1. La double imposition est éliminée de la façon suivante :

a) En République hellénique :

Sous réserve des lois de la République hellénique concernant l'octroi d'un crédit déductible de l'impôt grec au titre des impôts payés dans tout pays autre que la République hellénique, le paiement de l'impôt israélien sur les revenus réalisés en Israël donne droit à un crédit déductible de l'impôt grec assis sur ces revenus. Ce crédit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt qui correspond aux revenus provenant de sources situées en Israël.

b) En Israël :

Sous réserve des lois de l'État d'Israël concernant l'octroi d'un crédit déductible de l'impôt israélien au titre des impôts payés dans tout pays autre que l'État d'Israël, le paiement de l'impôt grec sur les revenus réalisés en République hellénique donne droit à un crédit déductible de l'impôt grec assis sur ces revenus. Ce crédit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt qui correspond aux revenus provenant de sources situées en République hellénique.

2. Lorsque, en raison de mesures d'encouragement fiscal visant à favoriser l'activité économique dans un État contractant, les impôts effectivement perçus sur les dividendes ou sur les intérêts sont inférieurs à ce qu'ils auraient été en l'absence de ces mesures, aux termes de la législation intérieure de cet État contractant et des dispositions des articles 10 et 11 de la présente Convention, l'impôt payé sur ces dividendes ou ces intérêts dans cet État

contractant est réputé, aux fins du paragraphe précédent, être égal au montant effectivement perçu, majoré de 5 % du montant brut des dividendes ou des intérêts. Toutefois, le crédit d'impôt octroyé en application du présent paragraphe ne peut en aucun cas excéder le taux maximal imposable aux termes des articles 10 et 11 de la présente Convention en l'absence d'encouragements fiscaux particuliers.

Article 23 - Non discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ne peut être établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités.

3. À moins que ne s'appliquent les dispositions de l'article 9, du paragraphe 5 de l'article 11 et du paragraphe 6 de l'article 12, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

4. L'entreprise d'un État contractant, dont le capital est détenu ou contrôlé, en tout ou en partie, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, n'est soumise dans le premier État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises analogues du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder à un résident de l'autre État contractant les dégrèvements, abattements et réduction d'impôts fiscaux en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à propres ses résidents.

Article 24 - Limitation des avantages

Les autorités compétentes des États contractants peuvent, d'un commun accord, refuser d'admettre aux avantages de la présente Convention toute personne ou toute transaction si elles estiment que le bénéfice de ces avantages constituerait en l'occurrence un abus des dispositions de la Convention, compte tenu des fins pour lesquelles elle a été conclue.

Article 25 - Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, cette personne peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si le cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle est un national. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification d'une mesure qui entraînerait une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'un accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre toutes les difficultés et de dissiper tous les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la présente Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Lorsqu'il semble judicieux d'échanger des avis oralement en vue de parvenir à un accord, cet échange peut avoir lieu l'intermédiaire d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des États contractants.

Article 26 - Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la présente Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État ou comme le demande l'autre État contractant qui fournit les renseignements et ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation de :

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) Fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) Fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel, ou un procédé commercial, ou dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27 - Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28 - Entrée en vigueur

1. Les États contractants se notifient mutuellement l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires à l'approbation de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date à laquelle sera reçue la dernière des notifications prévues au paragraphe 1 et elle déploiera ses effets :

a) Pour les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la Convention entrera en vigueur;

b) Pour les autres impôts sur le revenu : à l'égard des revenus imputables à l'exercice fiscal commençant dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la Convention entrera en vigueur.

Article 29 - Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par l'un des États contractants. Chacun des États contractants pourra dénoncer la Convention par la voie diplomatique, après qu'elle aura été en vigueur pendant cinq années révolues, au plus tard six mois avant la fin d'une année civile. Dans ce cas, la présente Convention cessera de déployer ses effets :

a) Pour les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la dénonciation aura été notifiée;

b) Pour les autres impôts sur le revenu : à l'égard des impôts imputables à l'exercice fiscal commençant dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la dénonciation aura été notifiée.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont souscrit la présente Convention.

Fait à Jérusalem le 24 octobre 1995 en deux exemplaires originaux rédigés chacun en grec, en hébreux et en anglais, les trois textes étant également authentiques. En cas de di-

vergence dans l'interprétation des dispositions de la présente Convention, l'anglais l'emporte.

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël :

SHIMON PERES

Pour le Gouvernement de la République hellénique :

JOANNIS ANTHOPOULOS

